

РЕШЕНИЕ

№ 2213

гр. София, 02.07.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 02.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **1010** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 7, ал.9 от Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелни оръжия и боеприпасите (ЗКВВООБ).

Образувано е по жалба вх. № 2560 от 03.02.2010 година, подадена от В. Г. И. срещу Заповед № 2174/18.01.2010 г., издадена от началника на 06 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи (РУ-С.), с която, на основание чл. 12, ал.1, т. 1 и т.6 от ЗКВВООБ е отнето издаденото на В. Г. И. разрешение обр.3, серия „С”, № 0333456 за носене на пистолет „Хеклер и Кох” – 9 мм. № *.

В обстоятелствената част на жалбата се твърди, че при издаването на оспорената заповед са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и в несъответствие с целта му. Според посочената в мотивите на оспорения акт разпоредба на чл. 12, ал.1, т. 1 от ЗКВВООБ основание за отнемане на разрешение за носене на огнестрелно оръжие е наличието на осъждане на лицето за извършено от него умишлено престъпление или наличието на образувано срещу лицето производство по наказателно преследване за умишлено престъпление от общ характер. Жалбоподателят счита, че административният орган не е обосновал наличие на нито едно от посочените по горе обстоятелства, както и че не е конкретизирал на основание на коя от посочените в разпоредбата на чл. 12, ал.1, т. 1 от ЗКВВООБ хипотези е приложил съответната норма. Като неотговарящо на истината жалбоподателят определя посоченото в мотивите на заповедта обстоятелство, че спрямо него е образувано досъдебно производство №

18/2010 г., по описа на 02 РУ при ОД на МВР – гр. П за престъпление по чл. 325, ал.2 от НК. На основание изложените в жалбата доводи е направено искане оспореният индивидуален административен акт да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят, лично и чрез процесуалния си представител адвокат Мънчев, поддържа жалбата и искането за отмяна на заповедта на началника на 06 РУ-С.. Претендира присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът – Н. на 06 РУ-С. не ангажира становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура изразява становище за основателност на подадената жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Между страните не се спори относно обстоятелството, че на В. Г. И. е издадено разрешение обр.3, серия „С”, № 0333456 за носене на пистолет „Хеклер и Кох” – 9 мм. № *. С писмо рег. № ИЯ/РЗП-423/14.01.2010г. на заместник директора на ОД на МВР – П, адресирано до директора на С. – С. са изложени данни за възникнал инцидент на 10.01.2010г. в 00:09 ч. в гр. П пред заведение „Бедрум”, а именно: сбиване между две групи охранители, охраняващи персонално лицата Г С С и В В А. Във връзка със случая е образувано досъдебно производство с рег. № 18/2010г., по описа на 02 РУ на МВР за извършено престъпление по чл. 325, ал.2 от НК. Като извършител на правонарушението е посочен и В. И. Г., притежаващ разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие рег. №СО 333456, издадено от 06 РУ на МВР, валидно до 18.09.2010г. за пистолет „Хеклер и Кох”, кал. 9мм, с № *. На основание цитираното писмо и разпоредбата на чл. 12, ал.1, т. 1 и 6 от ЗКВВООБ, от началника на 06 РУ-С. е издадена заповед № 2174/18.01.2010 г., с която на В. Г. И. е отнето разрешението за носене на огнестрелно оръжие, посочено по горе.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 19.01.2010 г. и е оспорена от същия с жалба, адресирана до Административен съд – С. град и подадена чрез 06 РУ-С. на 27.01.2010 г. с вх. № 3320.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е допустима - подадена е в рамките на законоустановения срок, съгласно чл. 149, ал.1 от АПК и от надлежна страна, по смисъла на чл. 147, ал.1 от АПК. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ЗКВВООБ разрешенията за дейностите по този закон се издават от Министерството на вътрешните работи за определен срок при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона. Съгласно чл. 41, ал.1 от ППЗКВВООБ разрешения за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за самоотбрана се издават на физически лица от директора на ГДОП или упълномощено от него длъжностно лице или от началника на РУ по постоянния им адрес. Между страните не се спори, а и видно от данните, съдържащи се в административната преписка, постоянният адрес на В. Г. И. е в гр. С., Ж. „О. К.”. Съгласно чл.2, ал.2, т. 15 от Закон за териториалното деление на Столичната община и големите градове посоченият адрес попада в обхвата на район О. К.. Полицейски участък О. К. е част от 06 Районно управление на С., от чиито Н. е издадена Заповед № 2174/18.01.2010 г. Следователно, оспореният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената от закона писмена форма. Същият е мотивиран и при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, но не е

съобразен с изискванията на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗКВВООБ разрешения за придобиване, съхраняване, носене и употреба на взривни вещества, огнестрелни оръжия и боеприпаси не се издават, а издадените се отнемат от физическите лица, включително от лица, регистрирани като еднолични търговци в случаите на чл. 12 от закона. По силата на чл. 12, ал.1, т. 1 от ЗКВВООБ разрешения за производство, търговия и пренасяне на взривни вещества, огнестрелни оръжия и боеприпаси не се издават, а издадените се отнемат от лица, които са осъждани за умишлено престъпление от общ характер или срещу които е започнало наказателно преследване за умишлено престъпление от общ характер.

От страна на административния орган не са посочени конкретни обстоятелства и не са представени доказателства за съществуването на конкретни обстоятелства, по смисъла на чл. 12, ал.1, т. 1, установени спрямо жалбоподателя и обосноваващи издаването на заповед за отнемане на разрешението за носене на огнестрелно оръжие. В мотивите на акта се съдържа позоваване на писмо рег. № ИЯ/РЗП-423/14.01.2010г. на заместник директора на ОД на МВР – П. Със същото се предоставя информация за инцидент, във връзка с който е образувано досъдебно производство и за участие на В. Г. И. в този инцидент. Не се съдържат данни за образувано срещу В. И. досъдебно производство за извършено престъпление по чл. 325, ал.2 от НК. Видно от представеното и прието по делото писмо изх. № ЗМ/02-18/26.01.2010г. на ОЗ РУ на началника на ОД на МВР – П, със същото се удостоверява, че спрямо В. Г. И. не е било повдигано обвинение във връзка с разследването по досъдебно производство № 18/2010г. Лицето е разпитано по посоченото досъдебно производство само в качеството му на свидетел.

Разпоредбата на чл. 12, ал.1, т. 1 от ЗКВВООБ поставя като условие, обуславящо отнемане на разрешение за носене и съхранение на оръжие, наличието на започнало наказателно преследване за умишлено престъпление от общ характер. Съгласно предписанието на чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗКВВООБ, разрешения за придобиване, съхраняване, носене и употреба на взривни вещества, огнестрелни оръжия и боеприпаси не се издават, а издадените се отнемат от физическите лица, включително от лица, регистрирани като еднолични търговци в случаите на чл. 12 от с.з. Т.е. - цитираната разпоредба е с бланкетно съдържание и препраща към чл. 12 от ЗКВВООБ по отношение на обстоятелствата, при проявлението на които възниква основание за отказ за издаването на административен акт, респ. - постановяването на конститутивен такъв с правопрекратяващо действие. Следователно - за да се приложи чл. 16, ал. 1, т. 1 ЗКВВООБ по отношение на лицето следва да се налице предпоставките по чл. 12 - една от чиито хипотези е, когато срещу същото е започнало наказателно преследване за умишлено престъпление от общ характер. Наличието на релевантен факт, попадащ в хипотезата на цитирания тест следва да бъде установено с писмени доказателства, изходящи от съответния компетентен съдебен орган.

В конкретния случай такива доказателства не са представени. В писмото с рег. № ИЯ/РЗП-423/14.01.2010г. на заместник директора на ОД на МВР – П се съдържат данни за образувано досъдебно производство по повод на инцидент с участието на В. Г. И., но видно от писмото на началника на ОЗ РУ на ОД на МВР – П, жалбоподателят е разпитан по същото досъдебно производство само в качеството му на свидетел и не му е повдигано обвинение по това досъдебно производство. Следователно, спрямо В. Г. И. не е установено съществуването на обстоятелство, предвидено в хипотезата на чл. 12, ал.1, т. 1 от ЗКВВООБ, поради което оспорената заповед, с която, на основание чл. 12,

ал.1, т. 1 от ЗКВВООБ е отнето разрешението му за носене и разрешението за съхранение на огнестрелно оръжие е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на спора и предвид изричната претенция, заявена от процесуалния представител на жалбоподателя, на В. Г. И. следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, представляващи държавна такса в размер на 10,00 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 300,00 лв.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд С. – град, I АО, 16-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 2174/18.01.2010 г., издадена от началника на 06 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи (РУ-С.), с която, на основание чл. 12, ал.1, т. 1 и т.6 от ЗКВВООБ е отнето издаденото на В. Г. И. разрешение обр.3, серия „С”, № 0333456 за носене на пистолет „Хеклер и Кох” – 9 мм. № *.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи при МВР да заплати на В. Г. И., ЕГН: *, с адрес: гр. С., Ж. „О. К.”, бл. 41А, .8, А. сума в размер на 310 (триста и десет) лв., представляваща разноски по настоящото дело.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд на Република Б в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: